

Het Kustersluik

Heemkundevereniging Sprang-Capelle

Jaargang 6
2012

Redactieadres: Wendelnesseweg 124, 5161 ZC Sprang-Capelle, tel. 0416-312210
Redactieleden: Piet van Ferneij, Koos Nieuwenhuizen, Rien Visser, Netty Waarts

no. 1
maart

Van de redactie

Het Kustersluik is altijd snel gevuld met van alles en nog wat. De redactie doet haar best om iedereen op de hoogte te houden over wat er in de vereniging omgaat. Ruim baan is er voor verslagen van allerlei activiteiten. Want ook al bent u, om wat voor redenen dan ook, niet in de gelegenheid om aanwezig te zijn of om mee te doen, wij houden u wel op de hoogte.

Soms bekruipt je wel eens het gevoel of al die letters, zinnen en verhalen wel gelezen worden. Die twijfelmoedigheid is deze keer echt beschaamd.

Want op het mooie gesprek met Anton van Dijk kwam een reactie. Nee, geen kritiek of andere narigheid, maar een mooie aanvulling.

Anton van Dijk vertelde over de plek waar zijn huis nu staat. Daar stond ooit het gemeentehuis van Capelle. En Cees van Peer woonde toen hij klein was recht tegenover dat gemeentehuis. Hij heeft meegemaakt hoe een V-1 een einde maakte aan dat gemeentehuis. En vertelt daarover. Mooier kunnen

we het toch niet krijgen, dat iemand over zijn eigen ervaringen vertelt. Cees bedankt!

Reactie geven op wat er in Het Kustersluik staat verdient navolging. En dat mag ook best kritisch zijn. Dat maakt het alleen maar levendiger en interessanter. Veel leesplezier toegewenst.

Rien Visser

Reactie op 'In gesprek met Anton van Dijk'

Graag wil ik nog wat opmerken over het oude gemeentehuis van Capelle. Wij woonden daar tegenover.

In de oorlogsjaren -voor dat de vliegende bom viel- speelden wij als kinderen op en onder het bordes. Volgens mij woonde daar de weduwe Van Beek met haar kinderen. Haar man was door de bliksem getroffen en overleden.

De Duitsers hadden op een gegeven moment ook dit gebouw gevorderd en ik weet nog dat in de kelder (met die grote gewelven) gewonde Duitse soldaten op stro lagen, die kwamen van de gevechten in de M.A.S.T., zoals dat heette.

Aan de rechterkant van het gebouw was een dubbele deur, waarachter een pompbrandsput stond. In die ruimte heb ik Engelse krijgsgevangenen gezien, die hier voor enkele dagen opgesloten waren.

Toen de bevrijders dichterbij kwamen, zijn de Duitsers dus over de Maas gevlucht.

Op het moment dat de V-1 tegen het gemeentehuis vloog, waren mijn jongste broer, mijn zus, onze huishoudster (mijn moeder was in 1940 al overleden) en ik in de keuken. Mijn vader was in het winkeltje de kachel aan het aanmaken. Wij hoorden dat apparaat aankomen en ineens was er een enorme knal, en alles was vol stof en glas en de deuren waren uit de sponningen geknald. Mijn broer had een glasscherf in zijn arm, mijn zus lag onder de deur, en mijn vader had een flinke hoofdmond.

Wij als kinderen werden door de bakkers van bakkerij Sneep uit het huis gehaald.

Buiten was het een enorme ravage en veel stof. Het gemeentehuis was verdwenen, andere huizen enorm beschadigd. De voorgevel van ons huis stond nog, maar was ontzet en er zat een gat in het dak.

De dienstbode van dokter Roos (hij woonde links van het gemeentehuis) liep op straat met veel bloed aan haar gezicht en kleren. Wij werden naar de EHBO-post in het huis van Sneep gebracht.

Later zijn we bij familie in Sprang en Capelle ondergebracht.

Ons huis is later geheel afgebroken en is er een nieuw huis gebouwd.

Cees van Peer

Een TomTom in mijn auto? Nee, nee, nog steeds niet.... Ik ben nog van de generatie van het zelf maar uitzoeken. En als ik er niet uitkom, het dan maar vragen. Vanaf de Hogevaart de Winterdijk oversteken. Dat was me verteld. Daarna dwars door een eindeloos stuk 'niemandsland', de Labbegatsevaartweg. Over de A59 en na zeker weer een kilometer, linksaf. Inderdaad, op een bordje langs de polderweg staat het. Sasweg. In de verte, rechts van de weg ligt een boerderij. Dat moet de boerderij van Wim en Truus Spierings zijn. Nog wat weifelend bel ik aan bij de voordeur van de woonboerderij. Achteraf had ik toch best wel over het boerenerf kunnen lopen. Alhoewel, op de staldeuren stond: 'alleen te betreden met beschermende kleding.' Op het erf zag ik een zevental hokken met pasgeboren kalveren, verder een landbouwmachine, een tractor en nog een Mercedes dik onder de vette klei. De bewoners zullen dus wel thuis zijn. Mijn angst voor een waakhond bleek achteraf ongegrond. Het 'beestje', dat zag ik pas later, het lag nog bij te komen van het net op de wereld brengen van een vijftal puppy's.

Wim Spierings, hij kende me alleen van gezicht, begroette me na het ontgrendelen van zijn voordeur. Kom maar binnen. We zitten net aan de koffie. In de keuken zat zijn vrouw Truus en voordat ik ook maar iets kon vertellen wat ik kwam doen en waarom ik zo maar haar domein binnenstapte, vroeg ze mij: "Wie zijde gij?" Na zo het een en ander over mezelf verteld te hebben, had ik haar vertrouwen wel gewonnen en werd het ook haar duidelijk, dat ik van 'de heemkunde' kwam. Om een afspraak te maken voor een.... In gesprek met.....en voor plaatsing in Het Kustersluik.

Een week later is het dan zover. Op een donderdagmorgen precies om half elf. Dat kwam met het oog op de werkzaamheden op de boerderij het beste uit. Opnieuw zitten we aan de koffie weer met een kuukske en weer aan de keukentafel. Gezellig, vertrouwd. "Best wel mooi, dat wij nu ook eens wat over ons boerenleven kunnen vertellen en dat het nog in Het Kustersluik komt te staan ook."

Vertel me nou eens, hoe komen jullie hier in deze polder terecht?"

"Nou, dat is gauw gezegd. Mijn vader, Kees Spierings had een boerderij aan de Heistraat 87. Ook Truus is een geboren Capelse. Haar vader was de kolenboer Piet Dekkers van de Nieuwevaart. Door de ruilverkaveling in de jaren zeventig werd het mogelijk, dat wij ons hier aan de Sasweg konden vestigen. Dat was in 1978. De families Timmermans en Heijmans waren de eersten. In het begin was hier niets, geen verlichting niets, alles was nog kaal en grijs. Soms reden we in de mist ons huis voorbij."

"Vroeger heb ik op school geleerd: landbouw, veeteelt en gemengd bedrijf. Is dat nog zo? Hoe is dat hier?"

"Ja, wij hebben een melkveebedrijf. Er staan nu ongeveer 100 koeien op stal en een 50 à 60 kalveren, die voor de voortgang van het bedrijf nodig zijn. Verder verbouwen we wat mais en we zorgen voor gras. Het is een echt gezinsbedrijf. Iedereen werkt mee. Truus, mijn zoon en onze drie dochters. Iedereen heeft zo zijn taak, nou ja, immers dagelijks moet er volgens een vast schema worden gewerkt. Alles moet kloppen, veel is gelukkig geautomatiseerd. Maar menselijke handen blijven altijd noodzakelijk."

"En je contacten met de landbouworganisaties, de leden, met de waterschappen?"

Hoe moet ik me dat voorstellen?"

"Meer dan 30 jaar bekleedde ik bestuurlijke functies. Zowel in de dagelijkse als in de algemene besturen. Het was jarenlang bijna mijn dagtaak. Zonder mijn vrouw en de kinderen had ik dat nooit kunnen doen. Veel vergaderen en afstemmen. Bij fusiebesprekingen ging het er vaak heftig aan toe, mede door cultuur en kerkelijke verschillen. Bij het ontstaan van de ZLTO, door het samenvoegen van de landbouworganisaties ZLM, NCB en de CBTB werd ik voorzitter van de ZLTO Waalwijk - Geertruidenberg. Samen vertegenwoordigen we hier zo'n 95 ondernemers. Ook bij het samenvoegen van de waterschappen tot Waterschap Brabantse Delta was ik nauw betrokken. Maar mijn mooiste tijd had ik bij Waterschap de Dongestroom. Bij de Rabobank De Langstraat, voor de kern Sprang-Capelle, ben ik nu ledenraadslid. Los van het feit, dat een aantal jaren geleden MS bij me werd geconstateerd, heb ik sinds kort wat bestuurlijke functies af gestoten. Het was wel genoeg. Het werk in het bedrijf vraagt nu ook meer mijn aandacht. Stom verbaasd was ik een paar jaar geleden, iedereen wist het natuurlijk al, dat burgemeester De Geus me een lintje zou gaan opspelden. Jawel, ik kreeg een koninklijke onderscheiding en daar ben ik nog steeds wel een beetje, een beetje veel trots op."

"En dan de MKZ crisis, nu al weer ruim tien jaar geleden. Daar hebben jullie zeker de nodige slapeloze nachten van gehad?"

"Wat, slapeloze nachten? Dat is wel de meest heftige periode in ons bestaan geweest. Zowel de weken voor als na de ruiming. Wat een spanning, wat een ellende bij onze leden.

Ons bedrijf kon gespaard blijven. We lagen net buiten de 'ruimgrens'. In totaal zijn ongeveer 800 beesten in de regio geruimd. Wij van de ZLTO met name, ook de betrokken overheidsinstanties, zowel de landelijke als regionale, inclusief onze burgemeester Van Schaik, hij tevens hoofd van de politie. Ook de kerken waren er bij betrokken.

Financieel is het achteraf voor de betrokkenen na de ruiming nog goed gekomen.

Wat een impact, enorm. Zoiets blijft je bij. Altijd."

"Jullie wonen hier nogal afgelegen. Hoe ging en gaat het in de omgang en de contacten met jullie dorpsgenoten? Hoe gingen jullie kinderen hiermee om?"

"Nou, dat heeft nooit enig probleem opgeleverd. Logisch was natuurlijk wel, dat de contacten in de loop der jaren wat minder werden, maar dat heeft niemand als een probleem ervaren. We waren hier al die jaren namelijk allemaal nogal druk. En de kinderen van de Sasweg?"

Op één na zijn die nu al weer zo rond de dertig. Zij fietsten altijd samen op naar hun scholen in Sprang-Capelle en Waalwijk. Inmiddels hebben de meesten nu zelf een gezin.”

“En onze heemkundevereniging?”

“Geweldig, eigenlijk alles wat er in de loop der jaren verschenen is hebben we. En dan die boeken; Sprokkels uit de Capesedreef en Bedrijvigheid in de Twintigste Eeuw in Sprang-Capelle. Het Kosterluik voorziet ons van het laatste nieuws, met nu in het laatste nummer weer de jaargang met de activiteiten voor 2012. En als er nu iets te beleven valt, dan wil ik er wel graag bij zijn. Daar had ik vroeger geen tijd voor.”

“Ik denk zo, dat onze leden nu wel een aardige indruk hebben gekregen van ‘jullie’ leven hier aan de Sasweg. Nu de foto nog voor het Kosterluik.”

Piet van Ferneij

Het 500ste lid van onze vereniging

Wat een groei zit er in onze vereniging!

En daarom zagen we het al lange tijd aankomen. Het zou niet lang meer duren of de magische grens van 500 leden zou overschreden worden. Op elke bestuursvergadering werd er met spanning naar onze secretaris Netty Waarts gekeken: ‘of we er al waren’. In oktober van het vorige jaar was het dan zover.

Met zo’n groot aantal leden behoren we toch tot de grote verenigingen in ons dorp. Helemaal als je de voetbalverenigingen niet meerekent.

Nou, dat zouden we niet zo maar laten passeren. Iedereen moest weten dat we de vijfhonderd gepasseerd waren. Maar wie er ook reageerden, geen kranten- of andere tijdschriftredacties.

Daarom besteden we er maar in ‘onze eigen krant’ aandacht aan. Want we zijn er toch trots op dat onze heemkundevereniging zo in de belangstelling staat.

Op de algemene ledenvergadering van 28 november hebben we er stil bij gestaan.

Het 500ste lid was zelf natuurlijk ook verrast. Want wie rekent daar nou op? Maar met enige vertraging op die avond kon mevrouw **Ina Heijkoop-Pruijssers** toch in de bloemetjes gezet worden.

Wij hopen dat ze zich thuis zal voelen in onze vereniging en haar regelmatig bij activiteiten van onze vereniging zullen zien.

Op naar het 600ste lid!

Rien Visser

Lezing op 28 november over ‘Van bidkapel tot hervormde kerk’ door Jacob Uijl en Teun Vos

Sprang bezit een zeer monumentale kerk en daar is veel over te vertellen. En dat konden Jacob en Teun!

Een volle zaal luisterde aandachtig naar de vele wetenswaardigheden.

Teun deed dat gedreven en Jacob kort en bondig. Die afwisseling maakte het juist plezierig om naar te luisteren.

Eeuwenlang is de kerk beeldbepalend geweest voor Sprang. Nu is dat helaas vanuit het noorden een stuk minder door de hoogbouw van Landgoed Driessen.

De kerk is gebouwd op het hoogste gedeelte van een zandrug waarop ook het lint van Sprang is gebouwd. Die zandrug liep door een moerassig gebied waar niet gebouwd kon worden.

In 1325 is men begonnen met de bouw van een kapel, die gewijd was aan de heilige Sint Nicolaas. De kerk werd zoals gebruikelijk in oost west richting gebouwd. Toen de bevolking toenam zijn er verschillende bouwfases geweest. Midden 1450 werd de hele kerk verbreed en verdiept en als laatste werd er de toren aangebouwd en kreeg het gebouw de huidige vorm.

Het benodigde bouw materiaal, stenen, kalk en balken, werd aangevoerd over de Oude Maas, de Sprangse Sloot en de Sprangsevaart. In de huidige situatie zou deze vaarweg lopen via café Van Heumen en de firma Bosch in de Jan de Rooystraat.

Boven de latere consistorie was er een ruimte die tot WO I als gevangenis dienst deed.

De toren werd gebouwd met de kenmerkende speklagen en nissen.

Al snel kwam er ook het muurtje rond de kerk. De ruimte binnen de ommuring werd tot 1824 gebruikt als kerkhof. Daarna werd het kerkhof verplaatst naar de Oudestraat. Na 1900 verdween ook deze begraafplaats en kwam de huidige locatie aan de Tilburgseweg in gebruik.

De gewone man werd rond de kerk begraven en de gegoede burgers werden in de kerk begraven. In 1804 verbood Napoleon het begraven in de kerk.

Jammer is dat de huizen aan de noordzijde van de kerk afgebroken zijn.

Er is een soort legende, dat er vanuit de kelder van het oude kosterhuis, waar nu het Jeugdcentrum staat, een onderaardse gang was naar de kerk. Maar daar zijn nooit bewijzen van gevonden.

Tot de reformatie rond 1595 gebeurde er niet zoveel met het gebouw.

Kort na de reformatie in 1610 viel er een groot stuk uit de toren en dat gat kreeg men toen maar niet goed dicht. De mensen zeiden toen Maria uit de kerk gevlogen was. Het enorme gat is pas in 1910 definitief dicht gemetseld.

Na de reformatie werden de beelden en de altaren er uit gehaald en de secco 's (muurschilderingen) werden onder gekalkt. Ze kwamen gelukkig redelijk ongeschonden weer te voorschijn tijdens de grote restauratie van 1956. Vooral de secco 'Christus als man van smarte' zit vol symboliek en heeft een grote historische waarde.

In de Franse tijd is de toren een poos gebruikt als seinpost. Dit was een onderdeel van een optische telegraaf en was een seinmast met beweegbare balken. Op kerktorens tussen Parijs en Amsterdam stonden deze posten en was er een snelle verbinding tussen deze plaatsen. De spits moest daarvoor worden afgebroken en later werd de huidige spits aangebracht.

In 1997 ontstond er tijdens een tienjaarlijkse onderhoudsbeurt brand in het dak van de kerk. De brand was gelukkig redelijk snel geblust maar de roet en waterschade was enorm. De reparatie en schoonmaak hebben maanden lang geduurd.

De avond werd beëindigd met foto's van de huisjes rondom de kerk. Met daarbij natuurlijk de prachtige verhalen en anekdotes van de bewoners.

Voldaan gingen onze leden huiswaarts, een beetje trots op onze eigen leden, Jacob en Teun, die een prachtige presentatie gaven over de Sprangse kerk.

Koos Nieuwenhuizen

Bestuurszaken

Op de algemene ledenvergadering van 28 november 2011 is er afscheid genomen van twee bestuursleden. Mieke van der Valle en Teun van de Galiën zetten een punt achter hun bestuurslidmaatschap. Maar gelukkig hebben we twee nieuwe bestuursleden kunnen kiezen: Anton van der Galiën en Ad van der Sanden. Wanneer bestuursleden vertrekken, komen er altijd lege plekken tevoorschijn en moeten er taken overgenomen worden.

Teun van der Galiën was tweede voorzitter. Die taak wordt overgenomen door Johan Rosenbrand.

Johan Rosenbrand was tweede secretaris. Zijn taak wordt overgenomen door Ad van der Sanden.

En dan zijn er natuurlijk allerlei kleine taken waarvan je nauwelijks weet dat ze bestaan. Maar als iemand uit het bestuur gaat, ontdek je die in eens.

Teun was natuurlijk een oudgediende die van alles op de hoogte was en veel deed. Hij voelde zich voor veel zaken verantwoordelijk en handelde ook daarnaar. Die plekje moeten ook allemaal weer opgevuld worden.

Maar Anton en Ad weten zich ook verantwoordelijk en nemen een aantal zaken van hem over.

Vol vertrouwen gaan we met de nieuwe bestuursleden de toekomst tegemoet.

Rien Visser

Lezing op 23 januari over 'De geschiedenis van De Overdiepse Polder' door Hans van Houwelingen

Verrast waren we niet. We wisten wel dat de Beatrixzaal vanavond vol zou lopen. Maar dit!! Dat had niemand verwacht. Toch hadden we het kunnen weten. Een complete invasie uit Waspik en uit de regio en dat was natuurlijk niet zo vreemd. We telden ruim 200 geïnteresseerden. Er stond vanavond immers iets unieks te gebeuren. Dat moest wel, de laatste bezoekers moesten honderden meters lopen om hun auto kwijt te raken.

Voorzitter Rien Visser verwelkomde ons allemaal, ook de belangstellenden uit Waalwijk, Drunen en Haarsteeg, maar met name onze gasten uit Waspik. En dan, daar stond ineens Hans van Houwelingen; hij kreeg van Rien een speciaal welkomstwoord. Hij zou vanavond de presentatie verzorgen met assistentie van de heren Bert Groenenboom en Jac Jansen, zij beiden ook Waspickers. Verrassend was wel, dat juist onze Sprang-Capelse heemkundevereniging als eerste de presentatie van de 'Geschiedenis van De Overdiepse Polder' mocht brengen. Op de vraag aan Hans of ze dat in Waspik wel wisten, antwoordde Hans: "Ja hoor, ze weten ervan en ze vinden het goed."

Met zijn inleidende woorden gaf Hans van Houwelingen nog eens aan, dat de Overdiepse Polder helemaal op de schop gaat en nu gereedgemaakt wordt voor de ombouw tot overloopgebied, als overstromingszone bij hoog water. Alle terpen voor de vestiging van boerenbedrijven - het worden er acht - zijn inmiddels besproken. Maar vanavond bepaalde Van Houwelingen zich in zijn presentatie grotendeels tot de geschiedenis van de polder. Een hele lange tijd.... Dus het werd een lange avond.....

De heemkundekring 'Op 't Goede Spoor' uit Waspik heeft tijdig ingezien dat onderzoek doen en diep in de geschiedenis duiken van de polder een noodzaak was. Om het verleden nog beter in beeld te krijgen en vast te houden. Bij het onderzoekswerk was Van Houwelingen nauw betrokken, en als redactielid heeft hij meegeschreven bij het tot stand komen van het boek 'De Overdiepse Polder, 750 jaar geschiedenis van een polder in de delta'. Een prachtig boekwerk. In de pauze was het mogelijk een paar exemplaren in te kijken. Maar helaas, bij de officiële presentatie ervan was het al meteen uitverkocht. Maar daar wordt mogelijk nog wat aan gedaan. In de Waalwijkse bibliotheken is het natuurlijk wel te vinden.

Met het boek als handleiding ging het vanavond met name het meest over de geschiedenis. Zeg maar zo vanaf de 12^e eeuw. Van Houwelingen nam ons mee, ver terug in de tijd. We waren er ineens nauw bij betrokken. We luisterden naar zijn spannende verhalen, naar gebeurtenissen met een goede en andere weer met een dramatische afloop. We wisten ineens dat het hooi uit de Overdiepse Polder van topkwaliteit was en dat de paarden het verschil meteen opviel..... We keken naar oude kaarten uit archieven met militaire precisie getekend, naar kavels van duizenden meters lang en 12 tot 18 meter breed. Naar afwateringskanaaltjes, naar dijken. Naar slimme, nooit verwachte en geziene constructies om het water te keren of juist om het door te laten. Naar foto's van hardwerkende sjouwende arbeiders, naar de geleerde heren, de ingenieurs met hun dames, die bij het graven van de Bergsche Maas toekeken. Naar overstromingen met evacuaties zoals altijd, rampspoed, al eeuwen lang. En nog naar veel meer. Maar voor vanavond was het genoeg. Wat hebben we genoten.

We zullen elkaar in de Overdiepse Polder nog wel eens tegenkomen.
Op de fiets. Daar valt straks weer veel te zien.

Piet van Ferneij

Nieuwe aanwinst

Dirk Mandemakers van de Rechtvaart in Kaatsheuvel is bekend door zijn verzameling oude tractoren. En niet alleen bekend van zijn verzameling, maar ook van zijn activiteiten in de Historische Motoren en Tractoren vereniging. Op bezoek bij hem kwamen ook kranten uit de laatste oorlogsmaanden ter sprake. Zijn moeder had wel wat met geschiedenis en was geïnteresseerd in wat er allemaal gebeurde. Daarom had ze een aantal kranten uit die tijd bewaard. De 'Echo van het Zuiden' verscheen niet elke dag in die begintijd. Maar die kranten geven toch een aardig beeld van wat er zich allemaal afspeelde. In één van de kranten is er uitgebreid aandacht aan de herbegraving van Jan de Rooij. Dirk heeft de kranten aan onze vereniging geschonken. Hartelijk dank! Hij weet ze bij ons in goede handen. En zijn op deze manier beter toegankelijk voor geïnteresseerden.

Rien Visser

Vrijwilligersmarkt op 28 januari

Op zaterdag 28 januari organiseerde de gemeente Waalwijk een vrijwilligersmarkt in het oude gemeentehuis van Sprang-Capelle. Alle verenigingen en stichtingen uit ons dorp konden zich daar presenteren. Met als doel één of meerdere vrijwilligers voor hun activiteiten aan de haak te slaan. Voetbalclubs probeerden mensen te interesseren voor jeugdtrainer. Het comité 'Sprang 700' kan ook nog wel wat vrijwilligers gebruiken. En nog veel meer verenigingen zetten hun beste beentje voor om in de picture te komen van de mensen die op de markt af kwamen.

Ook waren er rondleidingen door het oude gedeelte van het gemeentehuis met zijn hele mooie raadszaal. Er waren nogal wat mensen die zich afvroegen wat er met dit gebouw gaat gebeuren. Het is echt een monument dat bewaard moet blijven.

Hopelijk krijgt het een passende bestemming. En neem de oude kist met familiewapens die er staat, waar vroeger de verslagen in bewaard werden. En neem het schilderij van burgemeester Smits met een mooi panorama van Sprang. Allemaal waard om te behouden en te bewaren!

De heemkundevereniging was er vertegenwoordigd met oude voorwerpen rond de thema's: land- en tuinbouw, timmerman, schoenmaker en huishoudelijke voorwerpen. De zolder van 'Ons Huis' staat vol met oude voorwerpen. Het is heel aardig om die een keer te laten zien. En het trok ook veel bekijks. Zelfs met een mooie foto op maandagmorgen in het Brabants Dagblad. U begrijpt dat zo'n tentoonstelling niet vanzelf tot stand komt. Daarom Cees, Koos, Teun en Stan bedankt voor de samenstelling en jullie aanwezigheid.

Rien Visser

Avond voor vrijwilligers op 8 februari

U bent lid van een vereniging, in dit geval de heemkundevereniging. U geniet van de publicaties van onze vereniging. U vindt onze lezingen en excursies interessant. Misschien vraagt u zich weleens af hoe dat allemaal tot stand komt en hoe dat allemaal geregeld wordt. In eerste instantie wellicht de verantwoordelijkheid van het bestuur. Maar er zijn nog veel meer mensen nodig om alles gesmeerd te laten verlopen. En wat denkt u van de onderzoekers en schrijvers? Onze leden genieten met volle teugen van hun werk.

Voor die leden van onze vereniging die net iets meer of heel veel meer doen dan een 'gewoon' lid organiseert het bestuur een gezellige avond. Dat gebeurt ongeveer eens in de twee jaar.

Op 8 februari waren die vrijwilligers uitgenodigd in Buurthuis Capelle voor een hapje en een drankje. En natuurlijk voor een bedankje voor hun extra inzet. Annie Brouwers werd nog eens extra bedankt omdat ze van

af de oprichting van onze vereniging de 'post' van de vereniging rond brengt. Maar nu vindt Annie het welletjes. Post? Uitnodigingen voor onze lezingen, Bruggeskes en andere publicaties worden door leden rondgebracht. Op een mooie zomeravond is dat makkelijk gedaan door even een ommetje te lopen of te fietsen. Maar wij leven in een land met verschillende weertypes.

Alle vrijwilligers nogmaals bedankt. Wij blijven op jullie rekenen!

Rien Visser

Brabantse Heemdagen op 9 en 10 augustus

De Brabantse Heemdagen worden dit jaar georganiseerd in Willemstad en Klundert op donderdag 9 en vrijdag 10 augustus 2012. Onder het motto 'tussen fort en vesting' organiseren de heemkundekringen 'De Willemstad' en 'Die Overdrage' in nauw overleg met Brabants Heem de 64ste Brabantse Heemdagen.

Om het eiland van Klundert en Ruigenhil tegen de Spaanse vijand te beschermen werd in 1576 aan de Roode Vaart het fort Noordam aangelegd. Met de fortificatie van Klundert is in 1581 begonnen door een wal met gracht en palissaden aan te leggen. In de polder Ruigenhil werden enkele kleine werken aangelegd. In verband met de Spaanse dreiging verzochten de inwoners aan prins Willem van Oranje om het eiland van een behoorlijke fortificatie te voorzien. Willem van Oranje besloot, niet zozeer om het lokale belang, maar vanwege algemeen belang en speciaal dat van de provincies Holland en Zeeland het dorp Ruigenhil tot een vesting te maken. Na de dood van Willem van Oranje heeft zijn zoon Prins Maurits het dorp Ruigenhil de naam Willemstad gegeven. Klundert en Willemstad waren bedoeld om, samen met andere vestingen en forten, de vesting Holland tegen de Spanjaarden te verdedigen.

Programma:

DAG 1: WILLEMSTAD 9 augustus 2012

Opening van de dagen door de voorzitter van Brabants Heem. Inleiding stadsgeschiedenis Willemstad. Wandeling door Willemstad met bezoek aan de Koepelkerk, Mauritshuis en vestingwerken etc. Lunch in Fort Sabina. Vertrek vanaf Fort Sabina naar de uitkijktoren van de sluizen. Onderweg uitleg over natuurgebied St. Antonie (gorzen). Buffet in Arsenaal.

DAG 2: KLUNDERT 10 augustus 2012

Fietsdag. Ontvangst in het sportcomplex De Niervaert. Onderweg worden een aantal bezienswaardigheden aangedaan, zoals het stad-

huis in Klundert, het Nationaal Vlasserij-Suikermuseum, onderdelen van de vesting Klundert, molenstomp in Standdaarbuiten met gierzwaluw kolonie.

De lunch zal worden gebruikt in en bij de heemboerderij van Toon Reijnders in Heijningen. Koud en warm buffet in De Niervaert in Klundert met aansluitend de afsluiting van de Brabantse Heemdagen 2012.

De deelnamekosten zijn vastgesteld op € 85,- per deelnemer voor de twee dagen. De extra kosten voor de huur van fiets(en) moeten gelijktijdig met het inschrijfgeld worden voldaan.

Het inschrijfformulier moet, volledig ingevuld, uiterlijk 31 mei 2012 in het bezit zijn van het secretariaat. Het inschrijfbedrag moet vóór 15 juni 2012 zijn overgemaakt op bankrekening 34.67.16.861 t.n.v. heemkundekring 'De Willemstad'. We kunnen maximaal 120 deelnemers toelaten en de volgorde van binnenkomst van het inschrijfformulier is in deze bepalend.

De inschrijfformulieren en het programma zijn verkrijgbaar bij Netty Waarts, telefoon 0416-312210 of per email.

Netty Waarts

Kijk regelmatig op de website van heemkundevereniging Sprang-Capelle
www.heemkundesprangcapelle.nl